

Nam thành Công Giáo. Revue
de la jeunesse catholique.
Mensuel

. Nam thành Công Giáo. Revue de la jeunesse catholique. Mensuel. 1935-04.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :

- La réutilisation non commerciale de ces contenus ou dans le cadre d'une publication académique ou scientifique est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source des contenus telle que précisée ci-après : « Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France » ou « Source gallica.bnf.fr / BnF ».

- La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service ou toute autre réutilisation des contenus générant directement des revenus : publication vendue (à l'exception des ouvrages académiques ou scientifiques), une exposition, une production audiovisuelle, un service ou un produit payant, un support à vocation promotionnelle etc.

[CLIQUER ICI POUR ACCÉDER AUX TARIFS ET À LA LICENCE](#)

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

- des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.

- des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter utilisation.commerciale@bnf.fr.

NAM THANH

VÌ

THIỆU NIÊN

MƠI

CÓ.....

LỜI CHA TUYÊN ÚY

Cạch, cạch.

— Vào.

Dựa khuôn cửa, một thiếu niên vì trái sáng không trông rõ mặt tiền vào.

— Thưa, Cha Cao...

— Chính tôi đây. Mời ông vào.

— Thưa Cha, con là học trò đã đỗ Thành Chung ba năm nay, chưa có việc làm...

— Không may cho ông quá, tôi không có việc gì cho ông mà cũng không có cách nào giúp ông để tìm việc được.

— Trình Cha, không phải con đến thăm Cha có ý ày. Con nghe nói cha mới mở một tòa báo, con đến hỏi cha về mục-dịch báo ày và cha sẽ lấy ai làm trợ bút?

— Không, tôi có mở tòa báo nào đâu. Đây là một hội của anh em bạn trẻ, từ xưa vẫn có một tờ như lá thư hàng tháng để giữ tình liên lạc với nhau, trong nói tóm tắt công việc tình hình hội trong tháng ày. Thẻ rời lá thư hàng tháng ngày nay thành nguyệt san, lẽ tất nhiên là in thành nhiều số. Nguyệt san này từ nay không riêng cho C. G. N. T. mà sẽ là cơ quan chung cho tất cả anh em cùng chung với chúng tôi một ý chí, một hy vọng, một tín ngưỡng ở phái trẻ Việt-Nam.

— Thật cha có lòng với thiếu niên lắm, nhưng đã có biết bao nhiêu báo chí cho tụi trẻ chúng con rồi mà nay cha lại cho ra thêm một tờ báo nữa?

— Ông nói như vậy thì cũng phải mà cũng sai. Phải, đã có nhiều báo chí cho thiếu niên rồi, các báo ày lại chính bị hơn chúng tôi. khiến thiếu niên thích đọc: nào tranh ảnh, tiểu-thuyết, nào tin tức thể-thao, kịch ảnh, cũng có khi tôi thấy nói cả về khoa học. Nhưng tôi chưa thấy báo chí nào ngoài sự chiều cái sở thích phù

phiếm của độc-giả lại có mục-đích huấn-luyện một thiếu niên nên chống ngoan, cha hiền, giúp thiếu niên ấy đủ nghị lực chống chọi với trào lưu hiện thời nó giết những ai vào sự lỗi lầm, say đắm, an ủi thiếu niên trong bước gặp ghênh đau-đớn, soi rõ đường lối cho thiếu niên trong lúc bạn đương băn khoăn nghi hoặc, giúp đỡ thiếu niên, khuyến khích thiếu niên thực hành cái sáng kiến của mình, đem gương của phái thiếu niên ngoại quốc để làm cho họ rộng kiến văn trí thức thêm.

— Thế thì cha phải tìm những trợ bút nào có thể đem những điều cao xa như vậy mà ban bố cho anh em bạn trẻ?

— Không, ngoài anh em trong hội, chúng tôi không có trợ bút nào hết. Tôi đã nói nguyệt san chỉ là tiếng vang của các kỳ hội-đồng của Công-Giáo Nam-Thanh Nam-Định. Trong các kỳ hội-đồng này, các vấn-đề quan thiết đến thiếu niên đều đem ra bàn luận mà nguyệt san chỉ là tường thuật những kỳ hội ấy và đem những lời nghị luận đích đáng của anh em mà điểm xuyết vào.

— Thừa cha, con xin hỏi cha một câu cuối cùng.

—

— Cha có thể cho những người ngoại-giáo được dự bàn đến những vấn-đề ấy chăng?

— Chẳng những chúng tôi rất vui lòng, mà hơn nữa, chúng tôi lại tìm xét để trưng cầu

ý kiến các bạn ngoại-giáo nữa. Như năm ngoái đây, có hai ông ngoại-giáo đến nói chuyện tại hội chúng tôi, một ông nói về « Cảm-tưởng của một người ngoại-giáo với đạo Thiên-Chúa » một ông nói về Phật-giáo.

— Thế là cha nhận rằng đạo nào cũng có giá trị và cũng có thể giúp một phần vào sự huấn luyện đào tạo thiếu niên?

— Không phải thế, vì chỉ có thể có một đạo thật. Nhưng đem so sánh với đạo khác thì mới bật cái giá trị, cái đẹp đẽ của nó ra. Vì tôn chỉ cao siêu rõ rệt, vì chính luận lý đạo công giáo đã làm cho nhiều nước nên giàu mạnh, vì nghi lễ long lẫy uy nghi, không có một chút chi biểu hiệu cho sự tin xằng tin bậy, nên rù so với đạo nào đạo Công-giáo vẫn giữ vững giá trị của mình, không sao lay chuyển được. Vì vậy nên chúng tôi ham khảo cứu, so sánh. Chúng tôi không vì đạo của chúng tôi hay mà kiêu ngạo, chúng tôi không giữ nó như một kho vàng mà chúng tôi sẵn lòng đem đạo ấy ban bố cho đồng nhân để cùng chung với chúng tôi cùng hưởng chung một phúc là biết lấy cái hay cái đẹp của đạo ấy.

— Xin cảm ơn cha. Nếu cha cho phép, một chủ nhật kia con sẽ đến dự hội-đồng hội Công-Giáo Nam-thanh.

— Chúng tôi sẽ rất hoan nghênh ông.

CHA CAO

Tin bạn

Ai người góc bẽ?

Anh Đặng-văn-Thông từ khi Jầu quân vào đội thủy-binh vẫn còn học tập ở trại Francis Garnier Saigon. Hôm 23 tây có gửi thư thăm Cha Tuyên Uy và tất cả bạn thanh-niên công giáo ta. Anh nói tuy xa nhưng hàng ngày vẫn hợp một với chúng ta trong lời cầu nguyện: thông công với chúng ta như khi còn ở nhà. Anh lại xin Cha T.U. và toàn thể anh em ta cầu nguyện cho anh đủ ơn làm tròn phận sự.

Cha T.U. và toàn thể anh em rất cảm ơn anh Thông. Lần sau xin anh nói rõ cho anh em hay công việc của một người lính thủy và hy vọng của một thiếu niên học thức như anh trong nhà binh.

Chúng tôi hết lòng cầu nguyện cho người bạn xa xôi được mọi ơn phúc để nên gương tốt nơi quân ngũ và xin anh lúc nào cũng phải tỏ ra mình là người có đạo Chúa, có giáo-dục công-giáo ngõ hầu làm sáng danh sự đạo và sừng với danh vị một hội-viên Công-Giáo Nam Thanh.

Mấy nhời kỷ chú đình ninh
Xa xôi Hội vẫn ghi tình, nhớ mong
Anh cứ yên lòng.

Những bài vở cùng mandat xin gửi cho
R. Père VACQUIER Nam-định

GIÁ MUA BÁO

Đồng niên. 0\$60
Ai trả từ (1\$) trở lên sẽ kể là danh dự độc giả

Nghe Cầu Nguyện

của J. P. Huyên

Nắng thiêu cát bỏng, cảnh sa mạc Phi-châu tuy chưa từng thấy nhưng ta cũng có thể tưởng tượng người bộ hành lạc lối lang thang nơi hẻo lánh mênh mông ấy khôn khổ là chừng nào. Nhưng, một tùm cây xanh nẩy trên bãi cát, lá tươi hoa đỏ, giữa nơi chết khát lại thấy một giếng nước tự nhiên. Hoa thơm nước mát bóng rợp, chim kêu, người thất vọng lại tươi cười mà hy vọng.

Sự cầu nguyện là tùm cây xanh, nơi thế gian là sa mạc mênh mông nóng bỏng.

Sự cầu nguyện là ánh sáng soi choang quầng tối hồ nghi nhảm lẫn, điều ác, mưu gian.

Sự cầu nguyện là giọt sương đọng trên trái tim sót xa đau đớn, là mùi thơm chất bỏ của cái khổ thông đời nay.

Sắc ta cần thờ mới duy trì được sự sống, linh hồn phải có sự cầu nguyện mới duy tồn được vẻ trong sạch tinh vi.

Cầu nguyện là đem linh hồn đến tới Chúa, là thổ thể với Cha cả trên trời, là hết lòng tin cậy mà tỏ dãi nỗi lòng cùng Bạn rất hiền, là tiếng gọi kêu lòng nhân từ, cầu tới quyền phép vô song của Đấng ấy, là nguồn gốc mọi sự tốt lành cho kẻ sống và kẻ chết.

Ta hèn, ta yếu, sự cầu nguyện tuy biểu lộ cái hèn yếu của ta nhưng lại chính là cái sức mạnh nhất, mạnh thật của ta. Thánh Ao cu tinh có nói: sự cầu nguyện là năng lực của loài người mà là sự nuông chiều của Chúa: *La prière est la force de l'homme et la faiblesse de Dieu.*

Ông tướng đem trăm vạn quân ra chỗ chiến trường cốt giữ lấy nền hòa

binh bị bên địch đem can qua quấy rối. Thấy chắt thành núi, máu chảy thành sông mới mong có chiến thắng, có huân công. Chiến thắng sây trên đồng xương vô định, huân công lọc ở vũng máu sinh linh. Giọng ca khải hoàn có chẳng lập nổi cái cảnh già man tàn khốc, cái dòng rền rĩ bi ai của người chinh phụ?

Mụ kín, thầy tu hãm mình ở nơi u thâm tịch mịch, dân có đạo mỗi ngày hàng triệu người trước bàn thờ, cùng một ý một lòng xin Chúa giữ lấy nhân loại bình an. Lòng thành thấu cừu trùng thiên, từ chỗ non xanh núi đỏ đến nơi thành thị phần hoa hàng ngày bao nhiêu người trở lại đạo Chúa, nhận biết Chúa. Chiến thắng này, chiến thắng vẻ vang, huân công này, huân công khả tôn, khả kính.

Sự cầu nguyện là môn thần hiệu mưu cầu hạnh phúc. Tôi giám quyết rằng không có lúc nào ta được vui sướng hơn khi ta quì gối trước bàn thờ cùng Chúa bày giải nỗi lòng, trút ở chân Chúa những nỗi đau lòng cơ cực, xin Chúa đem sự an ủi mà mơn trớn trái tim khô héo của ta.

Cầu nguyện ấy là lấy Chúa làm bạn rất hiền, làm cha rất nhân, ấy là ta tự ta thoát khỏi vòng sống trơ trọi một mình ở nơi thế gian khốc lóc này vậy.

Viết đến đây tôi lại nhớ đến một thiên nhật ký khi tôi chưa chịu phép rửa tội, linh hồn còn đương bơ vơ, lang thang, khao khát Chúa mà thường uất ức về nỗi tri kỷ nan phùng. Tôi xin trích ra đây để công đồng lăm ngõ hầu tỏ cái bơ vơ, hồ nghi, khao khát trước khi tôi được cái hân hạnh làm con (lú

cái vui sướng được cùng Đấng Cha rất thương tôi ấy hàng ngày kể lẽ thõnhan:

« Một ngọn đèn suông, tấm gan sắt đá, trong hai chục năm chông chõi với cuộc tang thương, bước thong trần mảy chan gót rỏ, trong những lúc này chẳng khỏi mình tự hỏi mình: mừng cho ta hay giận cho ta?

« Sắc trắng ngán pha mùi cay đắng, trong những lúc lâm ly khúc chiết, thường được cái tự kiêu tự đại đề mình lên trên dư luận loài người mà mình cười chua chát. Cái cười của ta có ai hiểu ai chẳng nhỉ? Giọt lệ ngấm ngấm trong tim óc pha cùng giọt máu nhiệt thành trong tâm can, giọt nước mắt của ta có ai được hưởng? có ai được trông? Họa chẳng có người tri kỷ mà ta thường mong mỏi.

« Tri kỷ là ai? ai là người đáng cho ta gọi bằng tên ấy?

« Ta vẫn biết rằng khó lắm; song, chẳng nhẽ đâu giới sinh ra ta mà buộc mãi ta vào vòng chích ảnh cô thân.

« Khí phách bình sinh ta hoài bão, giận thay! bông hoa cảm làn gió thoảng họa chẳng mới hiểu.

« Giống đa tình đối với mọi vật xung quanh dành riêng bao nhiêu là tình tứ. Than ôi, tình tứ ngấm ngấm trong phế phủ mà tiếng đàn khuya đánh làm biến điệu.

« Giận cho lũ vô tri vô giác hàng ngày ăn cùng ta nói cùng ta mà tình tình ta không hề hiểu thấu.

« Hiểu ta chẳng? chẳng hiểu ta chẳng? Tự lúc sơ sinh ta đã nguyện cùng làn sóng lăn tăn, chiếc thuyền lơ lửng làm người nổi khổ. Mà

(Xem tiếp trang 5 cột 3)

MỘT CƠ QUAN XÃ HỘI CỨU TẾ

HỘI LÀM PHÚC THÁNH VICENTÊ

Ít lâu nay các bạn thường nghe nói tới hội làm phúc Thánh Vicentê. Nhân dịp tập nguyệt-báo hội ta được phép chính thức xuất-bản, tôi xin lược thuật lại đề các bạn rõ lịch sử hội phổ-thế ấy mà trên một thế kỷ nay những người nghèo đói, khó khăn các nước Âu Mỹ đã được hội trông nom, săn sóc đến.

Đầu năm 1883 là hồi nước Pháp vừa trải qua cơn binh lửa. Luôn luôn lo sợ giặc giã, ruộng không thiết cấy, vườn chẳng trồng xới, thương-mại, kỹ-nghệ đều đình trệ, nhân-dân rất là khổ cực. Đã chẳng có nơi ăn, chốn ở cho yên ổn, lòng đạo tránh sao cho khỏi thờ ơ, nguội lạnh. Trước cảnh thảm khốc, thê lương ấy, thiếu niên trong nước, nhất là ở nơi phồn hoa, đô hội như thành Paris, chỉ dám đui trong cuộc chơi bời, dài diêm. Lo đến tiền đồ Công-giáo, cảm cảnh đói rét đồng bào, bốn bạn học sinh đều là những người có lòng đạo sốt sắng, học lực chắc chắn, tính nết khiêm nhường, thuần cần, bàn định hội họp tuần lễ một lần để giúp đỡ lẫn nhau đi đường nhân đức và thăm nom, yên ủi những kẻ đói rét, đau khổ.

Tuy rằng việc từ thiện lúc đầu cũng như trăm nghìn việc khác, không tránh khỏi được những sự khó khăn, ngắc trở, nhưng các bạn đã sẵn chí quả quyết, sẵn lòng nhiệt thành, chẳng vì thế mà nản chí. Cứ nhắm một mục đích thẳng tiến, hai mươi năm sau thanh thế hội chẳng những đã lan khắp nước Pháp và các nước lân cận mà sang tới Tòa Thánh nữa. Tháng bảy năm 1851, đức Giáo-Hoàng Pie IX ban ơn đặc biệt cho hội có một đức Hồng-Y đại diện tại Thánh dinh. Bốn năm sau, người lại chiêu tập Đại Hội Đồng Hội Thánh Vicentê tại thành La-Mã mà chính Ngài đã ngự ra chủ tọa. Cảm lòng bác ái của Hội, chính phủ

Pháp cũng rất tỏ lòng hoan nghênh mà công nhận Hội Thánh Vicentê là có ích chung cho toàn quốc (reconnue d'utilité publique). Về phần đạo cũng như phần đời, những ân quý trọng ấy ngoài Hội Thánh Vicentê tưởng chưa hội nào đã được hân hạnh gồm có. Tháng năm năm 1933, hầu hết các nước trên hoàn cầu và nhất là nước Pháp đã mừng lễ bách chu niên Hội một cách rất uy nghiêm trọng thể. Tòa Thánh đặc cử một đức Hồng Y làm Khâm Sai sang thành Paris làm chủ tọa các cuộc lễ. Không nói thì các bạn cũng đã biết lòng anh em hội viên phấn khởi là bao nhiêu !

Ai có ngờ đầu Hội Thánh Vicentê hơn một thế kỷ trước chỉ có 4 hội viên với một món tiền quỹ hàng năm là 140\$00 mà ngày nay rải rác trên khắp mặt hoàn cầu có tới non 20.000 chi hội, số hoạt động hội viên đã lên đến hơn 190.000, riêng năm 1932, Hội đã tiêu đến hơn 20.000.000\$00 về các việc từ thiện. Cho hay rằng : « Chúa hay vui lòng phù trì cho những vật bé nhỏ mà người trần khó thấy được : thảo mộc trong lúc nảy mầm, người ta trong thời thơ ấu và các việc từ thiện trong lúc rụt rè buổi đầu ». (Dieu se plait surtout à bénir ce qui est petit et imperceptible : l'arbre dans sa semence, l'homme dans son berceau et les bonnes œuvres dans la timidité de leur début) thật có đúng như lời ông thủy tổ của hội là Frédéric Ozanam đã nói.

Ngày nay không một việc từ thiện nào là hội bỏ qua : khuyên bảo những tội nhân, những trẻ vị thành niên ở nhà trường giới, an ủi những người già yếu ốm đau ở nhà thương, viện tế bần ; cứu mang những người phương xa nhỡ bước ; trợ cấp những gia đình nghèo túng đông con ; chỉ bảo pháp luật cho dân quê ngu giốt ; giúp đỡ những kẻ thất nghiệp, những

cô nhi, quả phụ, giầy giỗ những người muốn trở lại cùng Chúa v. v. « Kính mến Chúa trên hết mọi sự và thương yêu người như mình ta vậy » hội Thánh Vicentê hằng noi theo tôn chỉ quý trọng ấy của Công-giáo nên mới có cái kết quả vẻ vang, rực rỡ ngày nay.

Đọc qua đoạn trên, chắc các bạn tự hỏi rằng : chúng ta cũng là Thanh Niên Công-Giáo, chúng ta cũng có bầu nhiệt huyết, chúng ta cũng sẵn lòng mến Chúa, thương người, có sao ở một xứ như xứ ta những kẻ nghèo khổ chiếm một số đông, lại thêm mấy năm gần đây nào tai giời, nào nạn nước đã làm cho biết bao người lưng cơm không có mà ăn, mảnh áo chẳng có mà mặc, ở một xứ mà phần đông thiếu niên, tuy gặp thời kinh tế khủng hoảng, sinh kế khó khăn, vẫn tiêu xài, xa phí, vẫn lêu lổng chơi bời, không ai có can đảm đứng lên hô hào, thành lập một Hội Thánh Vicentê để làm phúc cho hạng người bần bách, túng thiếu, để cảnh tỉnh những bạn đắm đuối say mê hay sao ?

Thề tất ý muốn các bạn, tháng Avril 1934, Cha Tuyên Ủy, sau khi suy đi tính tại kỹ càng, đã quả quyết rằng hạt giống hội làm phúc Thánh Vicentê lần thứ nhất trên xứ này, trong Nam-Thanh Công-Giáo chúng ta. Trong vòng đúng một năm nay, các bạn đã thấy mấy anh em nét mặt tươi cười, dáng điệu nhanh nhẹn hoặc đến những gian nhà lá lúp súp, tồi tàn săn sóc mấy người già nua, ốm yếu, hoặc vào những ngõ hẻm tối tăm, chật hẹp giúp đỡ những người nghèo đói, rách rưới. Rồi 8 giờ tối ngày thứ hai, sau khi đã đọc kinh cầu xin Chúa ban ơn giúp sức cho Hội, hơn chục anh em ngồi quây quần quanh cha Tuyên Ủy để nghe cắt nghĩa điều lệ Hội và theo tờ biên bản kỷ hội đồng vừa

qua lần lượt kể tình cảnh hơn 20 gia đình chia nhau săn sóc trong tuần lễ : khỏe mạnh mà túng chẳng? Hội giúp tiền để buôn hay cho thủng mà gánh thuê nước; muốn buôn mà không đủ vốn chẳng? Hội cho vay để góp giã; đông con mà rách rưới chẳng? Hội phát quần áo bút giấy và thu xếp cho con đi học; ốm đau bệ xin cho nằm nhà thương, già yếu, cô đơn, Hội lo liệu cho vào viện tế bần vân vân.

Đã giúp được phần xác họ đỡ đói rét, rách rưới, lẽ tất nhiên là bổn phận của anh em phải khuyên bảo họ đi đảng ngay, nẻo chính. Từ ngày thành lập tới nay, Hội đã lo liệu cho hơn hai chục người vừa ta, vừa khách, vừa tây lai, ăn năn giữ lại. Chẳng phân biệt nòi giống, tôn giáo hay đảng cấp, cru mang những kẻ "khốn nạn" là mục đích duy nhất của Hội.

Tháng Bảy năm 1934, Hội Chính ở Paris đã gửi thư công nhận Hội ta và lại tặng thêm 500 quan tiền tây vì là hội thứ nhất thành lập ở xứ này. Các Đấng, các Cha, các quan chức phần đời, các nhà từ thiện Pháp Nam, các nhà thương mại, kỹ nghệ trong thành phố cũng đều tán thành công cuộc của Hội: kẻ cúng tiền, người cho quần áo cũ, tính ra tiền quỹ đã có gần 200\$00. Hội lại có riêng một cái

tủ để đựng quần áo, giày mũ và vải của các nhà hảo tâm tặng.

Hỡi các bạn! giảng giải sự thật cho kẻ tối tăm, săn sóc đến sinh kế người bần bách, đó là trọng trách của Thanh-niên Công-giáo chúng ta là những người đã được hạnh phúc biết đạo Chúa, được may mắn ăn trắng, mặc trơn. Và chẳng gần đây hội Phật-giáo, hội Tam-giáo, đạo Tin-lành, đạo Cao-dài đã đem gieo vào khối óc chất phác của dân ta những tín ngưỡng khác nhau, khiến họ phân vân không biết đảng nào phải mà theo thì ta còn đợi gì mà chẳng đem sự thật ta đã biết, lòng nhiệt thành ta sẵn có mà hành động, hành động theo một mục đích tối cao, tôi trọng là « mến Chúa yêu người ». Một chút thì giờ nhàn rỗi, dăm ba xu tiêu vật mà ta cho là tầm thường bao nhiêu thì ông già chân đi thất tha, thất thểu, tay chống gậy, tay xách rá, miệng luôn luôn kêu gào bỏ thí ở đầu hè kia, bà lão áo quần tả tơi, dạ dày lép kẹp, mặt mày nhăn nhó, nằm rên rỉ ở góc đường nọ càng quý trọng bấy nhiêu. Xin các bạn, kẻ hàng tâm, người háng sản, ra tay tế độ những hạng người «khốn nạn» ấy vì «ai bỏ thí cho kẻ khó khăn ấy là cho Chúa vay vậy». (Qui donne aux pauvres prête à Dieu).

JOSEPH TẾ.

Nghĩa cầu nguyện

(Tiếp theo trang 3)

trong chốn học đường, ngoài trường giao thiệp, hoặc có gặp ai gần được là người tái tử giai nhân thì ta lại e giề mà ngấm câu :

« Minh quân lương tể tao phùng gì.

« Tài tử giai nhân tể ngộ nan.

« Đã đành rằng vậy, nhưng chim uyên ương chẳng hề ở lẻ, có lẽ đâu tiếng đổ quyền chẳng gọi được lòng của khách ngấm thơ.

« Sóng tình lai láng, bể hoạn mệnh mông, lênh đênh chiếc bách, ta những mong ngày đêm cánh bướm thuận gió đưa ta đến bến mà ta hi vọng. » (trích trong cuốn *Hai mươi năm lận lợi* (sắp xuất bản).

Bến ấy ngày nay tôi đã tới, mà người tri kỷ của tôi ngày nay là đấng cao cả vô cùng. Tôi từ biết đấng ấy thì ngày nào tôi không bắt đầu bằng lời cầu nguyện để tôi dâng mọi việc sắp làm thì ngày ấy ví như một ngày không có mặt trời. Đời tinh thần của tôi lấy sự cầu nguyện làm nền tảng mà tôi hằng suy nghĩ tới câu của Lamennais: *La prière est un aimant mystérieux qui attire les faveurs divines et répand sur le monde les rosées du ciel*. Sự cầu nguyện là thứ đá nam châm thần bí lôi ơn chúa lại cho ta, đem hạt sương trên thiên đàng vẩy vào khắp nơi trần thế.

Sự cầu nguyện làm cho sáng sủa cái thế gian đen mờ thăm khốc là một giấu chắc chắn cho kẻ bèn yếu hy vọng cái đời vui vẻ sau này.

Cầu nguyện là thế, nên ta có thể cùng Chateaubriand cùng nói: « chớ lấy làm xấu hổ vì tin đạo như Newton, Bossuet, Pascal, Racine, thì ta cũng có thể nói được chớ lấy làm xấu hổ vì năng cầu nguyện như Nã-Phá-Luân Hoàng-đê là người đã công nhận rằng: « không lúc nào người được cao trọng bằng lúc quỳ gối trước mặt Chúa » *L'homme n'est jamais aussi grand qu'à genoux devant Dieu*. (Napoléon).

J. P. HUYỀN

TIN HỘI

Thăm Đức Cha Thịnh

Thượng tuần tháng Mars vừa qua, anh em C. G. N. T. đã đến thăm Đức Cha Thịnh khi người kinh lý ở Nam. Người đã ân cần khuyên bảo anh em và chỉ dẫn rõ ràng cách hành động để mở mang đạo Chúa.

Tình quyến luyến

Đức Cha Tông trong thư người biên cho ông Hội-Trưởng, nhắc lại xin anh em giữ lời đã hứa khi cấm phòng mà chịu lễ mỗi tháng ít ra một lần vào ngày thứ sáu đầu tháng.

Với dân thợ

Chúng tôi được tin Cha Hương đang dự định lập ở Hanoi một hội thanh-niên lao động công giáo.

Thanh Niên Công Giáo xứ Quần-liêu.

Ngày 2 Avril vừa qua Đức cha địa phận duyệt cho phép hội N.T. C. G. vư Quần-liêu được thành lập

Chúng tôi chúc anh em chóng đạt được mục đích tối cao của N. T. C. G. để mở nước Chúa cho rộng lại mong rằng sợi giây thân ái sẽ ràng buộc anh em N. T. C. G. hai xứ Quần-liêu và Nam-định một cách rất mật thiết.

Bình phẩm sách mới.**YÊU SAO CHO TRỌN...**

Các Cha dòng Chúa Cứu Thế vừa xuất bản sách dịch nhan đề "Cách Tổ Lòng Yêu Đ. C. J." tác giả là Thánh Alphonse de Liguori sáng lập dòng ấy.

Trong các nhân đức không có nhân đức nào đáng quý đáng trọng bằng nhân đức mến yêu vì nhân đức ấy là nguồn sinh ra mọi nhân đức khác. Nó là gốc, là nền tảng cho nền hòa bình của nhân loại, nó khiến ta lúc nào cũng có quan niệm cao thượng hy sinh cho kẻ khác. Phải chăng vì nhân đức mến yêu, mến yêu loài người ta mà Đức Chúa Giêsu đã hạ mình xuống làm người chịu mọi sự khốn khó trong 33 năm, chịu chết trên cây thánh giá.

Rồi trước khi chịu chết Chúa đã lấy máu thánh mình thánh để lại cho ta, lại giao lại lữ ta cho các Thánh Tông-đồ.

Chịu ơn yêu, ta trả nợ yêu nhưng ta yêu Chúa cách nào cho phải?

Trong giáo hội từ đời thượng cổ đến nay và ở trong tất cả mọi dân tộc ta thấy không biết bao nhiêu người đã bỏ cửa nhà, cha mẹ, anh em, của cải, chức quyền sang trọng đem chính thân mình giảng trọn cho Chúa để làm việc Chúa, để mưu lấy hạnh phúc cho nhân loại một hạnh phúc lớn nhất: nhận biết Chúa, rồi vì yêu Chúa mà hành động.

Như chúng ta không thể làm những việc phi thường ấy còn có thể làm cách nào để tỏ lòng mến Chúa không? Một công việc nhỏ mọn ta làm ngày thường trong bốn phận ta cũng được Chúa nhận và ban thưởng cho ta nếu ta làm việc ấy vì lòng mến Người.

Ai thật lòng mến Chúa thì mến sự đau khổ, sự hiền lành, sự khiêm nhường, sự ngay thật, sẵn lòng chịu mọi sự nhọc nhằn sỉ vả các bệnh theo ý Chúa định.

Trong 17 chương, cuốn sách dịch này, những tư tưởng thánh Alphonse de Liguori được dịch giả phổ bày ra rất giản dị, rõ ràng, dễ hiểu. Tư tưởng cao siêu, thiết thực, lại thêm các thí dụ ta thấy hàng ngày, nếu ta để tâm theo trong muôn một, ta sẽ trở nên một người yêu Chúa, yêu rất hoàn toàn, đẹp ý Chúa, thỏa lòng ta.

Thật là một cuốn sách rất có ích chẳng những cho những người tu hành, các người thông thái mà lại có ích cho tất cả mọi người, đàn bà con trẻ xem cũng được cả, vì rất dễ hiểu.

Chúng tôi giới thiệu cuốn sách này với những ai sẵn lòng mến Chúa, nó hầu như con đường thẳng vạch sẵn để ta đi tới Chúa.

J. N. D. K.

NHỮNG CUỘC ĐÀM**ĐẠO VÙ'A QUA**

Về cuối thế kỷ thứ 14 Hội-Thánh trải qua một thời kỳ hỗn độn.

Đồng thời máy in vừa mới phát minh nên cách truyền bá tư tưởng lại dễ dàng lắm.

Luther người sáng lập ra đạo Thệ-phản là một thầy tu thông-thái, nhưng kiêu-hãnh và giáo-quyết. Ông công kích các thuyết Hội-thánh đã dạy về ân-xá, luyện-tội và dần dần phá bỏ các lễ-luật khác. Ông rất khôn khéo biết gài vào chỗ ngửa các nhà quyền quý cùng các kẻ tu hành, bài bác luật lộn đời đồng trinh, nên phe ông mỗi ngày một lớn.

Phong trào Thệ-phản lan sang Pháp, Anh, có Calvin và Henri VIII gieo hò cổ động rất dữ.

Calvin vì nổi nhà uất ức mà tuyệt giao cùng hội Thánh (cha ông bị rút phép thông-công) ông phá hết mọi chước ràng buộc tín-đồ mình cùng công-giáo và định xây đắp một giáo-hội mới ở Genève mà ông sẽ đứng đầu.

Henri VIII không được cùng Hoàng-hậu Catherine d'Aragon ly dị cũng theo Luther đứng lập riêng Hội-thánh Anh-cát-lợi.

Đạo Thệ-phản cứ mỗi ngày một bành trướng, nay đã lan ra khắp năm châu song số tín-đồ hình như giảm dần và không cùng theo một lễ-luật nào nhất định, các mục sư thường dạy theo ý mình nên mỗi nơi tôn chỉ một khác không được hợp nhất.

Q. A.

DÔNG PHÁP

Một ngày hội của anh em Hướng đạo

Chủ nhật 7 avril, anh em Hướng đạo ba đoàn Courbet, Maud'huy và Bá đa-Lộc cùng các em sói con đã xuống biểu diễn ở Cercle Tây Nam-dinh. Trong các khán quan ta đã nhận thấy quan Công-sứ Rocca, cụ Thiều Trần-văn-Thông, quan Công-sứ Thái-bình, quan năm Noël cùng nhiều thân-hào thành phố, lại có các anh em Hướng-đạo Nam-dinh, Thái-bình đến dự. Anh em Scout Hanoi đã làm hết tài nghệ diễn một cuộc vui rất có ý vị. Nhất là đoạn « Danse des Cosaques » đã được công chúng hoan nghênh, các anh em nhảy theo díp dáp trông rất đều thật đẹp mắt.

Lúc tan anh em Hướng-đạo ba tỉnh Hanoi, Nam-dinh, Thái-bình xuống sân quần Cercle sportif tay cầm tay, cùng nhau hát bài tiễn biệt nghe rất cảm động.

Lão-hải-Lý cùng anh em Hướng-đạo Nam-kỳ

Ông Lefèvre đã đến Saigon có đoàn Hướng-đạo Pháp, Nam tiếp rước rất long trọng. Ông cùng ông Trần-văn-Khả tới thăm trại Baden Powell do nhà nữ họa sĩ Lê thị Lưu thông nom. Đến nơi đã có các Hướng-đạo cùng sói con reo mừng. Truyện trò dầm thắm. Đoàn ông Lefèvre và Cha Parrel đi viếng trại. Ông tỏ ý rất bằng lòng. Đến lúc đốt lửa trại có Đức Cha Dumortier đến dự.

Ông Lefèvre ủy viên toàn quốc, một người rất ngoan đạo, đã giúp ích cho đoàn Hướng đạo nhiều lắm. Ông đã chỉ bảo anh em Hướng-đạo Đông-đương tổ chức một cách hoàn bị và dẫn giải nhiều điều cần thiết.

Việt-nam D. T. Q.

Đồn rằng ở Nam-dinh và Thanh-hóa sắp tổ-chức ban Scout d'Annam (Việt-Nam đồng-tử-quân)

TRONG THẾ GIỚI CÔNG GIÁO

Tòa Thánh

Trung bày báo chí ở điện Vatican

Đức Giáo-Hoàng PIE XI công nhận báo chí là một khí cụ truyền giáo rất có hiệu lực và rất cần thiết trong thời buổi này và ước ao rằng báo chí công giáo sẽ « mọc ra ở khắp các nơi như nấm ». Từ tháng Avril tới Octobre, Ngài định mở một cuộc trưng bày báo chí công giáo trong điện Vatican.

Ban tổ chức đã tới thăm Ngài và Ngài đã ưng thuận bản dự định. Có ba mươi nước dự cuộc trưng bày này, ngoài ra các nước thuộc về hội thừa sai (pays de mission) thì sẽ dự cuộc ấy theo mệnh lệnh của Bộ Truyền-giáo.

Trong bảy tháng trưng bày này sẽ có nhiều cuộc hội nghị, diễn thuyết. Hội thánh và nhất là Đức Giáo-hoàng rất đề tâm đến báo chí và đã tỏ ra quý trọng báo chí lắm.

Thanh-niên lao-

động công-giáo

Đến mùa hạ năm nay thanh-niên lao-động công-giáo thế giới sẽ tề tựu ở Bruxelles kinh đô nước Bỉ để ăn mừng thập chu niên của hội.

Năm 1935, đối với anh em lao-động, Bỉ, Gia-Nã-Đại, Hà-Lan, Thụy-Sĩ và Pháp phải là một năm vui vẻ và hoạt động, để tỏ rõ cái tuổi thanh niên hăng hái giữa tình thế gay go. Họ đã họp nhau xem xét và tự vạch cho mình một đường thẳng để đi tới nguyện vọng, mục đích.

Dâng lễ nhật dạ

trong ba ngày

Trong ngày 26-27-28 Avril, ở nhà thờ Đức-Bà thành Lộ-Đức sẽ dâng lễ không lúc nào ngớt suốt trong ba ngày ba đêm để bề mặt tuần Giu bi lễ năm thánh. Người giống dựng và tổ chức công việc này là Đức Cha Gerlier, trước kia làm thấy kiện, nguyên Chánh hội chương hội Công-giáo thanh niên nước Pháp.

Chán nản cuộc đời vô vị, người vào nhà Dòng, và khi chịu chức thầy cả rồi thì người được cử làm Giám đốc các việc từ thiên địa phận Paris. Hiện nay người giữ chức Giám mục thành Lộ-Đức.

SỰ ĐẠO Ở VIỆN-ĐÔNG Trung-Hoa

Hàng năm thường có nhiều chuyên tàu riêng trang hoàng rực rỡ, có thánh giá và nhiều dấu hiệu đạo Chúa, đem các giáo hữu khắp nước Tàu đến viếng đền thờ Đức Bà hằng cứu giúp ở Choatong. Đến nay cất năm 1837 theo lời cha Chauvin bề trên xứ ấy đã khấn trong lúc bọn Trương-tác-Lâm bắt bớ bôn đạo, hành hình các đảng và tàn phá các nhà thờ.

Đến nay các thầy cả đã xây dựng nên một thánh đường rất tráng lệ.

Nhật

Từ năm 1927 số giáo hữu đã tăng lên nhiều và thêm được 15 690 người. Theo sổ nhân danh cha Oertle đã làm ở Nhật-Bảo, ngày nay có tới 250.747 bôn đạo. Một tin đáng mừng.

Ba mươi ngày trong Thê-giới Công-Giáo

(Tiếp theo)

Nhật-Bản.

Xây 1 500 trường võ bị

Chính phủ Nhật rất chú ý đến thiếu niên, tinh thần Nhật là tinh thần thượng võ. Vừa đây chính phủ Nhật đã dự bị một món tiền rất lớn, nội trong tháng tư tây năm nay sẽ xây 1.500 trường võ bị để huấn luyện cho hai triệu thanh niên.

Từ nay khắp chốn thôn quê tới nơi thành thị, hàng ngày thanh niên Nhật sẽ được học tập nên giai khỏe khoắn có đức tính, có kỷ luật, có ý chí.

Pháp.

Thợ nước người

Tháng hai tây vừa rồi, khắp nước Pháp, ba nghìn thợ đã hội họp tất cả 37 ngày để khảo cứu về mọi vấn đề quan thiết tới đời một người dùng sức tay chân kiếm gạo...

Những ngày ấy thật đã nên như những ngày cấm phòng rất sốt sắng: nào nghe giảng, nguyện ngẫm, xưng tội, chịu lễ, trao đổi ý kiến, điều tra công nợ việc kia.

Dân thợ Pháp như vậy, còn dân thợ Việt-nam ta sao? Người làm được, ta hẳn làm được. Nào ai sẵn mỗi từ tâm mở mang một công cuộc gì để huấn luyện rèn đức tinh thần trí tuệ cho lũ dân thợ. Đồng-dương hàng ngày chân hùn, tay lấm, sống còn ở nơi eo hẹp, không người săn sóc, hỏi han, dạy dỗ, an ủi, yêu thương?

Đức.

Cưỡi tàu bay giảng đạo

Hội Miva. — Cha Paul Schulte lập hội Miva từ năm 1930, mục đích là giúp các cha thừa sai ở Phi-châu có những cách vận tải nhanh chóng, hiện đã gửi cho các xứ được 58 chiếc ô-tô, nhiều xe đạp, xe mô-tô, 8 cái tàu thủy và 7 cái máy bay.

Cha Paul Schulte cõ động rất hăng hái ở bên Đức cho hội Miva.

Đức Giáo-Hoàng Pie XI năm 1932 có cho người vào bộ kiến và lấy làm lạ rằng sao từ Milan đến Roma người lại không dùng tàu bay, đi xe hỏa như vậy đã chậm mất tám giờ đồng hồ.

Đức Thánh Cha rất hoan nghênh những công việc làm theo với sự tiến hóa hiện thời và vẫn sẵn lòng khuyến khích.

Hội thánh sắp bầu

Hồng y mới

Đức Hồng y Andrieux tổng lãnh Giám-mục thành Bordeaux (Pháp) Đức Hồng y Bourne ở Londres kinh đô nước Anh, sau trước đã tạ thế, thiếu nhiều ghế ở Hội-Đồng cơ-mật Hồng y (Sacré Collège) cần phải có đấng thực thụ mới lập được đại Hội-đồng trong dịp phong chức thánh cho hai đấng thánh nước Anh là ông John Fisher và Thomas Moore từ vì đạo trong lúc phong trào thê phản đang bùng nổ.

Bản san sẽ có dịp nói tới những việc trọng thể này.

Xét án các Thánh tử vì đạo hạt Nam-dịnh

Cha Hảo, Phó-xứ Nam-dịnh trước đây hiện nay đang ở Tòa Thánh để xét hồ sơ các đấng tử vì đạo trong thời Thượng-lân cấm đạo.

Ước ao rằng hạt ta sẽ có mấy đấng Thánh để an ủi người đã có can đảm, có đủ nhân đức tin làm sáng danh Đạo Chúa.

Cần cho anh em

Anh em Công-Giáo Nam-Thanh ai muốn viết giúp Nguyệt-san thì gửi bài cho cha Tuyên Ủy, chậm lắm là trước ngày 10 mỗi tháng để tiện việc xếp bài và in báo và để cha kịp kiểm soát các bài mà cho phép in.

NGHĨA BÌNH

Mấy năm nay nghĩa-bình nam nữ xuất hiện. Trong đám rước ta đã thấy vô số các cậu mặc thứ quần áo riêng nhanh nhẹn, thông minh, từ nhời nói đến việc làm đều tỏ ra ý muốn dùng thì giờ trong tuổi ấu trĩ mà làm việc Chúa. Phải xem các cậu lúc sắp hàng trong nhà thờ lúc trước bàn thờ như một đội gác danh dự xung quanh « Minh Thánh ».

Cảm động nhất là khi các cậu thay phiên, từ lớn tới bé vẻ mặt nghiêm trang, nghiêm trang trong tuổi đương tình nghịch, để làm cho ta cảm động và thúc giục ta một cách gián tiếp về phận sự ta.

ĐỘI NHÂN

Lòng mến chúa.

VÌ AI?...

Mênh mông những nước cùng
giời,
Trên đầu sao sáng, ngoài khơi
sóng gờ.

Giời yên mây lặng như tờ,
Bề xa thăm thẳm mặt mù tăm
xanh.

Một ta ta đứng một mình,
Ra ngoài vũ trụ hữu hình mà xem.

Núi non đầu đã rì rầm,
Muôn loài âu đã âm thầm hỏi han.

Hỏi rằng trong cõi nhân hoàn,
Làm nên mọi sự hoàn toàn vì ai?

Vầng sao nhấp nháy trên trời,
Muôn nghìn rủ rỉ những nhời
nhỏ to.

Nghe như khúc nhạc mơ hồ,
Trông như mũi lửa nhấp nhô tới
gần

Sóng kia mạnh mẽ muôn phần,
Cũng nhỏ đầu bạc quanh chân
trả lời:

Trần hoàn mọi vẻ đua tơi.
Đều nhờ ân Chúa tài bồi cho ta.

J. P. H.